

“Julgeksin Tõnist nimetada klassikuks – tema tooted on ajatud, väarikast materjalist, hästi läbimõeldud ja meeldivad kasutajale. Ka retro-sõpradele on Tõnis mõelnud: nii mõnedki kuuekümnendaid meenutavad valgustid vääristavad hipsterikodusid Kalamajas ja mujal.

Ilona Gurjanova, Eesti Disaineriite Liidu esinaine

tide abil oli võimalus edasi pääseda ühte maailmatasemel disainibüroosse Jacob Jensen Design,” meenutab Tõnis.

Hariva külaskäiguna plaanitud viisidist kasvas välja viis aastat kestnud koostöö, mida mees ise peab oma teiseks kõrghariduseks. “Õppisin seal väga palju. Sain teada, mida tähendab kiire ajurünnak, tootemakettide tegemine ja kogu disainiprotsess reaalsele kliendile, ning mida kujutab endast meeskonnatöö rahvusvahelises tiimis väljakujunenud käekirjaga disainistuudios,” räägib ta.

Teataval moel seadis selline selgelt väljakujunenud näo järgimine piiranguid ka tema enese loomingulisele potentsiaalile ning samal ajal pakkus kodumaa

niivõrd palju võimalusi ja väljakutseid, mistõttu otsustas Tõnis ühel hetkel luua koos sõpradega ettevõtte SEOS Projekt. Mõnda aega proovis ta ka palgatöötaja elu Norra valgustitootja Glamox disainerina ettevõtte Keila tehases.

Nüüdseks on tema ettevõtte SEOS Valgustus tegutsenud juba 17 aastat ning selle aja sisse on mahtunud palju suuri ja väiksemaid projekte, mida teostatud koos arhitektide ja tellijatega.

Kaubamärgi SEOS alt on jõudnud valgusallikad laia maailma – neid võib kohata Eesti saatkondades Helsingis ja Berliinis, hotellides Albert Riias ja Nordic Hotel Forum Tallinnas.

Üheks suurimaks ja väarikamaks projektiks võib Tõnis uhkusega pidada aastal 2013 valminud, läbi kolme korruse kõrguvat valgusinstallatsiooni – leedlühtrit Skype'i Tallinna kontoris.

Lühtritest ajatult võlutud

Tõnise ateljeeruumides peidavad end nii isevärki, uhked kui ka suursugused valgusallikad, mis pärinevad erinevast ajast. Lühtrid on tema kirg. “Neid leidub siin tõesti üksjagu, nii vanemaid kui ka tänapäeval looduid,” märgib ta.

Lisaks puhtakujulisele loominguale on tema teed ristunud ka vanaaegsemate peenemast soost valgusallikatega – tema käe

all on uue ja värske jume saanud palju kroonlühtrid, millest osa ripub näiteks Estonia teatris. “Enamasti on taastamine peaaegu nagu uue valgusti ehitamine – kõik mehaaniline vahetatakse välja, muud detailid puhastatakse, kui need on terved,” kirjeldab Tõnis vanale valgustile uue elu andmist.

Ent kõige enam meeldib talle siiski luua, uut ja puhast. “Mind on mõjutanud nii Tartu Kunstikool kui ka Kunstiakaademia kogu akadeemilise õpetusega. Kindlasti õppisin palju ka kursusekaaslaselt,” räägib ta. “Muidugi oli tähtis praktiseerimine Taanis, ning oma identiteedi väljakujunemisel on väga oluline näitustel osalemine ja tagasiside,” lisab Tõnis talle omase tasakaalukusega.

Igal aastal pakub pinget ja annab motivatsiooni Milano mess, kuhu tuleb kevaditi kokku kogu disainimaailm. “Milano on alati huvitav. Sealjuures on põnevaim külastada linna eri piirkondade loomelinnakuid, kus on väljapanekud nii tuntud tegijatelt kui ka alternatiivsemaid projekte,” teab Tõnis.

Tõnise valgustid olid tänavu Milano messil Eesti Disaini Maja galerii väljapanekul ning ta oli leedlühtriga kutsutud osalema kahes projektis, sh itaallaste projektis “Light Experience Design” väljapanekuga Ventura Lambrate alal.